

ערר מס': 50/20
 נכס מס': 65312020701500
כתובת: רחוב סוקולוב 50

ועדת ערר לענייני ארנונה כללית
שליד עיריית הרצליה

הרכב הועדה:
 יו"ר: עו"ד לירון רותם
 חברה: עו"ד יונה מרקוביץ'
 חברה: עו"ד מיכל גולדמן

העוררת:
 מורן בן חמו
 moglyke@gmail.com
 טל: 050-3355933

נ ג ד

המשיב:
 מנהל הארנונה – עיריית הרצליה
 ע"י ב"כ עו"ד דביר ליבוביץ'

החלטה

1. הנכס והמחלוקת נשוא הערר

- 1.1. עניינו של ערר זה בנכס בקומת קרקע ברחוב סוקולוב 50 בהרצליה המופיע בספרי העיריה כנכס מס' 65312020701500 בשטח של 47 מ"ר (להלן – "הנכס").
- 1.2. היות וההשגה שדחייתה הינה ההחלטה נשוא ערר זה הוגש בשנת 2020 ובטווח המועדים הקבוע בחוק ההסדרים למשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי תקציב), התשנ"ב-1992, הרי שהתקופה הרלוונטית למחלוקת הינה החל מיום 1.1.2020 וכל עוד לא נעשה שינוי בשימוש בנכס זה.
- 1.3. לעמדת העוררת יש לסווגה בסיווג "מלאכה" על פי סעיף 6 לצו הארנונה של עיריית הרצליה (להלן – "צו הארנונה"), ולעמדת המשיב יש לסווג את הנכס על פי כעסק על פי סעיף 2.1 לצו הארנונה.

2. תמצית טענות העוררת

- 2.1. העוררת הינה אומנית בתחום הקרמיקה.
- 2.2. החל ממועד קבלת החזקה פעלה העוררת להתאים את הנכס לפעילותה כאמנית קרמיקה לאחר שפעלה בו קודם לכן חנות מדרסים.
- 2.3. הנכס משמש את העוררת לפעילות של "סדנת אומן" וליצירת אומנות בקרמיקה.
- 2.4. הפעילות העיקרית אשר מתבצעת בנכס הינה פעילות של יצירת כלים, פסלים וציורים באמצעות עבודה על אבניים וציור על קרמיקה.
- 2.5. בנוסף לפעילות של "סדנת אומן" מתבצעת בנכס פעילות של טיפול רגשי באומנות.
- 2.6. הנכס אינו נמצא בשימוש תדיר והשימוש בו נעשה בהתאם לזמנה הפנוי של העוררת.
- 2.7. להוכחת עמדתה ביחס למבחנים לסיווג הנכס כמלאכה מפנה העוררת לע"א 1960/90 **פקיד שומה ת"א 5 נגד חברת רעיונות בע"מ ועע"מ 2503/13 אליהו זוהר נגד עיריית ירושלים.**
- 2.8. עוד טוענת העוררת כי מכירת הכלים והפסלים אינה מצדיקה את סיווג הנכס בסיווג שירותים ומסחר ולשם כך מפנה לעמ"נ (ת"א) 30042-02-17 **תמוז תקשורת שיוקית בע"מ נ' מנהל הארנונה בעיריית תל – אביב – יפו** (פסקה 35) ועמ"נ (ת"א) 69375-11-18 **אר. אס. אס. שיווק יינות ומזון בע"מ נ' עיריית תל-אביב – יפו.**
- 2.9. במועד הגשת הערר הודיע העוררת כי אינה מוכרת את יצירותיה ישירות באמצעות החנות, ולו תבקש לעשות כן בעתיד, תבצע מכירות באופן מקוון.
- 2.10. יש לסווג את הנכס בסיווג מלאכה גם לאור "הלכת הטפל ההולך אחרי העיקר".

3. תמצית טענות המשיב

- 3.1. העוררת על פי דבריה, מפעילה בנכס סדנת אומן, נותנת שירותים טיפוליים באמצעות אומנות כאשר הנכס פועל בהתאם לזמנה הפנוי.
- 3.2. בדיקת העיריה הצביעה על נכס קטן ובו מספר חדרים מקושרים ולא עצמאיים.
- 3.3. השימוש של העוררת למטרת עסק בנכס נובע גם מתוך המידע באתר האינטרנט של העוררת.
- 3.4. מכאן נובע שהפעילות של המלאכה טפלה לפעילות של עסקה של העוררת במתן שירותים טיפוליים.

4. דיון והכרעה

- 4.1. הנושא במחלוקת במסגרת ערר זה הינו סיווג הנכס. האם יש לסווגו כ"מלאכה" על פי טענת העוררת או להותיר את סיווג הנכס כ"עסק" על פי שומת וטענות המשיב. הנה כי כן, המחלוקת בין הצדדים הינה בעיקרה עובדתית.
- 4.2. סעיף 8 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי תקציב), תשנ"ג-1992, קובע כלהלן:

"(א) מועצה תטיל בכל שנת כספים ארנונה כללית, כל נכסים שבתחומה שאינם אדמת בנין; הארנונה תחושב לפי יחידת שטח בהתאם לסוג הנכס, לשימוש ולמקומו, ותשולם בידי המחזיק בנכס."

עוד קובע סעיף 1 לתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות), תשס"ז-2007 (להלן – "תקנות ההסדרים") כלהלן:

"סיווג נכס' – קביעת סוג הנכס בהתאם לשימוש בו."

4.3. צווי הארנונה לאורך השנים קבעו סיווגים שונים בין תעריפים המזעריים והמירביים המוגדרים בתקנות ההסדרים וכל זאת תחת מגבלות דיני ההקפאה. אבן יסוד בפסיקת בתי המשפט בהתייחס לסיווגם של נכסים בארנונה הינה כי יש לסווג נכסים בהתאם לשימושים שנעשו בהם בפועל [ראו בין היתר ע"א 8588/00 עיריית עפולה נ' **בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ** (פורסם בנבו, 30.3.2002) ועע"מ 9530/05 **ריבוע כחול – ישראל בע"מ נ' עיריית עפולה** (פורסם בנבו, 16.1.2008)].

4.4. לאחר שבחנו את טענות הצדדים מצאנו כי דין הערר להתקבל

4.5. העוררת הינה קרמיקאית, לדבריה: **"אני קרמיקאית, כל חיי יוצרת, בעקבות כך פניתי ללימודים של טיפול באומנות..."** מירב זמנה של העותרת מוקדש ליצירה בתחום הקרמיקה. לדבריה: **"...כל טיפול נמשך 50 דקות, יש לי שתי מטופלות – רוב הזמן אני בקרמיקה, להכין גלזורה לוקח שעות, למלא תנור לוקח ימים, אני עובדת שישי שבת, כל דקה פנויה אני מגיעה....אני עובדת בסטודיו ראשון, שני, חמישי, שישי, שבת....זה יכול להיות 5 שעות, זה יכול להיות 10 שעות, זה תלוי – אין אפשרות להיות פחות מ 3 שעות. ובהמשך: **"עיקר הפעילות היא פעילות של קרמיקה. אין לי דרך להוכיח כי כלכלית לא תראו את זה. אולי יום אחד אני אופיע בביאנלה ותראו את זה."****

4.6. הוועדה התרשמה כי העיסוק העיקרי של העוררת הינו סטודיו לקרמיקה, היא אינה מלמדת ואינה מוכרת אלא מכירות מזדמנות לחברים, בסכומים זניחים. השירותים הטיפוליים הניתנים מתוך שטח הנכס, הינם בבחינת טפל ההולך אחרי העיקר. (עע"מ 803/15 עיריית פתח תקווה נ' קונטאל אוטומציה ובקרה בע"מ, נבו 13.9.2017)

4.7. ההפרדה הפיזית המותארת על ידי העוררת לא עומדת במבחנים הנדרשים לשם פיצול הנכס לסיווגים שונים היות ומדובר בנכס עם כניסה אחת בלבד ולא ניתן להגיע לקליניקה מבלי לעבור דרך השטח אשר משמש את העוררת לפעילותה האומנותית. ראו נא לענין זה, בין היתר, פרוטוקול ועדת הערר מיום 22.2.2022, עמוד 1, לעדותה של הגב' בן חמו כלהלן:

"בין הסטודיו לקליניקה יש דלת. בין הקליניקה לחדר שירות יש וילון."

4.8. וראו נא עוד מסיכומיה של העוררת בעמוד 3 כלהלן:

"אני שוכרת מתחם לשימוש מעורב שיש בו גם קליניקה לטיפול באומנות וגם סטודיו לקרמיקה."

4.9. עוד יצוין כי עולה מפרוטוקול הדיון כי הטיפול מתבצע באמצעות שימוש בחומרים המצויים בסטודיו, משמע השימוש בחומרים אלו, הגם אם לצורך הטיפול מבוצעים בשטח המוגדר כקליניקה מהווים חלק אינהרנטי מהטיפול. ראו נא לענין זה שם, דבריה של גב' מן חמו, עמ' 2, כלהלן:

"יו"ר הוועדה: הקליניקה לטיפול באומנות, האומנות היא כזאת שנעשית בסטודיו או לגמרי במנותק?"

ת. אני רוצה להסביר, אני כאשת מקצוע לא מטפלת באף אחד במקום שהוא חשוף, האנשים שמגיעים הם אנשים בדיכאון, בחרדות, לכן אני לא מטפלת בסמוך לויטרינה.

אני קרמיקאית, כל חיי יוצרת, בעקבות כך פניתי ללימודים של טיפול באומנות.
 זה מתקיים בתוך הקליניקה ויש לי סטודיו עבורי כקרמיקאית.
 ש. מטופלים יכולים לעבוד בחימר, בציור?

ת. בחימר, בציור, בפסלטינה, בצבע, אבל אך ורק במקום מוגן וזה הקליניקה."
 4.10. בשל האמור לעיל ניתן לקבוע כי קיימת זיקה בין השימושים הנטענים על ידי העוררת ומטעם זה וכן מפאת גודלו של הנכס, השימוש בנכס גם לא עומד במבחנים אותם קבעה הפסיקה לסיווג ב"מתקן רב תכליתי" אשר יכול לקבל סיווגים שונים ביחידותיו השונות. ראו נא לענין זה, ע"א 7975/98 אחוזת ראשונים רובינשטיין שותפות רשומה נ' עיריית ראשון לציון (פורסם בנבו, 9.2.2003), סעיף 9 לפסק הדין.
 4.11. היות וכפי שהובא לעיל, אין מחלוקת כי עיקר הפעילות בנכס הינה אומנותה של העוררת כקרמיקאית מוצאת הוועדה לנכון לקבל את הערר ולשנות את סיווג הנכס כולו לסיווג של מלאכה.

5. סוף דבר

מכל הטעמים שהובאו לעיל, הערר מתקבל. בנסיבות הענין אין צו להוצאות.

ההחלטה התקבלה פה אחד בהיעדר צדדים, היום: 15.1.2023.

בהתאם לסעיף 25(2) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 ותקנה 23(ב) לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), תשס"א-2000, לרשות הצדדים עומדת זכות ערעור לפני בית המשפט לעניינים מינהליים וזאת בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה.

בהתאם לתקנה 20(ג) לתקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בוועדת ערר), התשל"ז-1977 תפורסם החלטה זו באתר האינטרנט של המשיב.

 חברה: עו"ד מיכל גולדמן	 חברה: עו"ד יונה מרקוביץ	 יו"ר: עו"ד ירון לירון
---	--	---